

مقاله پژوهشی

مقایسه فعالیت سفوپرازون و سفتریاکسون بر

علیه گونه های انتروکوکوس

مجتبی ورشوچی: مرکز تحقیقات بیماریهای عفونی و گرمسیری، گروه عفونی، دانشکده پزشکی،

دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

امیر هوشنگ توکل: : مرکز تحقیقات بیماریهای عفونی و گرمسیری، گروه عفونی، دانشکده پزشکی،

دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

E.mail: htavakoul@yahoo.com

آلکا حسنی: مرکز تحقیقات بیماریهای عفونی و گرمسیری، گروه میکروب شناسی، دانشکده پزشکی،

دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

لیلا دهقان: آزمایشگاه میکروب شناسی، بیمارستان سینا، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

چکیده:

مقدمه: انتروکوکها در سالهای اخیر بدلیل ایجاد مقاومت آنتی میکروبیال اهمیت زیادی یافته اند،

بخصوص که در بیماران شدیداً بدحال و ناتوان ایجاد مشکل می کنند.

هدف: بررسی حساسیت دو گونه فکاليس و فيسيوم نسبت به آنتی بیوتیکهای وانکومايسين، جنتاميسين، آمپی سیلین و سفتریاکسون به روش دیسک آگار دیفیوژن و نیز مقایسه حساسیت آنها با لحاظ افتراق دو گونه به سفتریاکسون به روش دیسک دیفیوژن و E-test; همچنین تعیین MIC 50-90 برای سفتریاکسون و سفوپرازون به روش E-test و نیز بررسی ارزش این دو سفالوسپورین در درمان تجربی عفونتهای انتروکوکوی و بررسی تاثیر فشار مصرف بتالاکتامها در ایجاد مقاومت اکتسابی در انتروکوکها.

روش کار و مواد: ۶۰ نمونه ایزوله شده انتروکوک از محیطهای کشت ادرار، خون و زخم وارد مطالعه شدند و به روش PCR دو گونه فکاليس و فيسيوم افتراق داده شدند و آنتی بیوگرام به روش دیسک دیفیوژن برای تمام آنتی بیوتیکهای ذکر شده بجز سفوپرازون، و برای سفتریاکسون و سفوپرازون به روش E-test انجام شد. تست تخمیر قندهای آرابینوز، رافینوز، سوکروز و سوربیتول نیز انجام گرفت.

یافته ها: شایعترین منبع عفونت دستگاه ادراری بود. تست تخمیر مثبت برای آرابینوز و رافینوز اختصاصی گونه فيسيوم بود. بیست درصد گونه ها از نوع فيسيوم بود و در بررسی تاثیر سفتریاکسون و سفوپرازون بر روی تمام گونه ها بدون لحاظ MIC، تاثیر هر کدام به ترتیب ۶۶/۶٪ و ۷۸/۳٪ بود، ولی با در نظر گرفتن MIC مشخص شده بر ایزوله، تفاوت چندانی در میزان حساسیت مشاهده نشد (۲۸/۳٪ و ۲۶/۶۵٪ بترتیب). در مقایسه دو روش دیسک دیفیوژن و E-test، حساسیت E-test در تعیین گونه های حساس بیشتر بود. در روش دیسک دیفیوژن حساسترین آنتی بیوتیک علیه فيسيوم وانکومايسين (۵۳/۳٪) و سپس به ترتیب جنتاميسين (۵۰٪)، آمپی سیلین (۴۱/۶٪) و سفتریاکسون (۱۶/۶٪) بود، درحالیکه علیه فکاليس موثرترین آمپی سیلین (۹۳/۷۵٪) و سپس به ترتیب وانکومايسين (۷۲/۹۱٪)، جنتاميسين (۵۶/۲۵٪) و سفتریاکسون (۲۷٪) بود.

نتیجه گیری: مزیت سفوپرازون به سفتریاکسون در برابر ایزوله های انتروکوک مربوط به MIC های بالا و مصرف دوزهای بالا و امکان پایش سطح سرمی دارو می باشد. از طرف دیگر چنین به نظر می رسد که اهمیت مقاومت ذاتی در مقابل این دو سفالوسپورین از مقاومت اکتسابی تحت فشار مصرف بیشتر است، هر چند که ممکن است مقاومت اکتسابی نیز بی تاثیر نباشد.

کلمات کلیدی: انتروکوک، دیسک دیفیوژن، سفوپرازون، سفتریاکسون، E-test.